

Predmet: Dragan Jović i dr. – Bijeljina
Poslovni broj predmeta: K-Po2 7/2011

Glavni pretres: 28.05.2012.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Završna reč zamenika tužioca za ratne zločine

U završnoj reči, zamenik tužioca za ratne zločine naveo je da je tokom dokaznog postupka utvrđeno da su optuženi počinili krivično delo koje im se preciziranom optužnicom stavlja na teret.¹ Nesporno je dokazano da je tokom juna meseca 1992. godine u Bosni i Hercegovini postojao oružani sukob nemeđunarodnog karaktera, da su optuženi bili pripadnici dobrovoljačke oružane grupe koja se stavila na stranu srpskog naroda kao jedne od sukobljenih strana, te da su oštećeni bili civilna lica. Optuženi su se prethodno dogovorili da 14.06.1991. godine odu u kuću oštećenog Rame Avdića u Bijeljini, kojom prilikom su mu oduzeli novac i oružje za koje je imao urednu dozvolu, nakon čega ga je optuženi Dragan Jović ubio pucajući mu u usta. U isto vreme, njegove snahu Hajrete Abdić, koja se par dana pre toga porodila, i ćerku Nizamu Avdić naizmenično su silovali i vršili nad njima protivprirodni blud, nakon čega su ih gole izveli iz kuće, i vozilom koje su oduzeli od oštećene Dose Todorović, povezli prema Brčkom. Dolaskom do mesta zvanog "Ljeljenča", zaustavili su vozilo i oštećene ponovno silovali, nakon čega su ih gole ostavili na putu i udaljili se. Da su se događaji odigrali na opisani način nesporno je utvrđeno na osnovu detaljnih i uverljivih iskaza oštećenih, svedoka, medicinske dokumentacije za oštećenu Hajrete i Nizamu Avdić, te zapisnika o obudkciji oštećenog Rame Avdića. Optuženi Dragan Jović negirao je izvršenje dela za koje se tereti, navodeći da je u kuću oštećenog Rame Avdića otišao radi pretresa i oduzimanja oružja, jer je čuo da je on muslimanski ekstremista koji naoružava mudžahedine. Kada je Rama, čuvši vrisku iz susedne prostorije, krenuo na njega, u strahu je ispalio jedan metak koji je Ramu pogodio u glavu i usmrtio ga. Optuženi Zoran Đurđević takođe negira izvršenje dela, navodeći da nije video ko je ubio oštećenog Ramu, ali da mu je optuženi Dragan Jović rekao kako ga je on ubio. Jednu od oštećenih, kod mesta zvanog "Ljeljenča", pokušao je da siluje, ali u tome, zbog alkoholisanosti, nije uspeo. Optuženi Alen Ristić takođe negira učesće u izvršenju dela, navodeći da nije učestvovao u silovanju oštećenih Hajrete i Nizame, već da su to učinili optuženi Đurđević i Jović, koji mu je rekao da je ubio oštećenog Ramu. Odbrana optuženih ne može se prihvatiti, jer je neuverljiva, te u suprotnosti sa izvedenim dokazima. Neosnovani su navodi odbrana optuženih da su u kuću oštećenog Rame otišli radi oduzimanja oružja kojim navodno snabdeva mudžahedine. Iskazima svedoka Dušana Spasojevića, tadašnjeg inspektora u SUP-u Bijeljina i Rame Fezića utvrđeno je da oštećeni Ramo Avdić nije bio ekstremista, nego pripadnik rezervnog sastava milicije SUP-a Bijeljina i njihov saradnik, te da je bio ugledan i bogat čovek koji je učestvovao u nastojanjima da se na miran način reše sukobi između Srba i Muslimana u Bijeljini. Iz saglasnih iskaza oštećenih

---

¹ Zamenik tužioca za ratne zločine, 28.05.2012. godine, precizirao je optužnicu tako što optužene Zorana Đurđevića, Alena Ristića i Milorada Živkovića (protiv koga je postupak razdvojen) tereti da su prema civilnim licima vršili silovanja i primenjivali naročito uvredljive i ponižavajuće postupke kojima se vređa njihovo dostojanstvo, a optuženog Dragana Jovića tereti i za ubistvo jednog lica.

Hajrete i Nizame Avdić, Fate i Kurema Avdića, supruge i sina oštećenog Rame, utvrđeno je da je optuženi Jović, prilikom boravka u njihovoj kući, predvodio optužene, te da je oštećenom Rami, koji nije pružao nikakav otpor, stavio cev puške u usta i ubio ga ispalivši jedan hitac. Pomoću medicinske dokumentacije i iskaza veštaka Đorđa Alempijevića utvrđen je mehanizam povreda nastalih kod oštećenih Hajrete i Nizame, koje nedvosmisleno ukazuju da su iste nastupile prilikom nasilnog seksualnog odnosa. U odnosu na oštećenog Ramu Avdića, veštak je na osnovu zapisnika o obdukciji zaključio da je Ramo Avdić ubijen ispaljivanjem metka iz puške u usnu duplju, pri čemu je metak izašao sa zadnje strane vrata, a da pritom nije oštetio koštano tkivo. Prilikom ubistva, Ramo Avdić je bio u nekom od stojećih položaja. Veštak Miodrag Blagojević utvrdio je da su optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela bili uračunljivi. Kao otežavajuće okolnosti u odnosu na sve optužene tužilac je cenio njihovu dosadašnju osuđivanost, a postojanje olakšavajuće okolnosti našao je samo u odnosu na optuženog Alena Ristića i to da je u vreme izvršenja dela bio mlađe punoletno lice. Predložio je da se, imajući u vidu način i težinu izvršenog dela, optuženom Draganu Joviću izrekne kazna zatvora u maksimalnom trajanju, optuženom Zoranu Đurđeviću kazna zatvora bliža opštem maksimumu, a optuženom Alenu Ristiću, kazna zatvora blaža od maksimalno predviđene. Takođe je predložio da se u odnosu na sve optužene produži pritvor.

Završna reč punomoćnika oštećenih

U završnoj reči, punomoćnica oštećenih navela je da se pridružuje završnoj reči zamenika tužioca za ratne zločine, posebno ukazujući na motiv izvršenja krivičnog dela. Smatra dokazanim da su optuženi izvršili krivično delo isključivo iz koristoljublja i namere zadovoljavanja najnižih poriva. Na ovakav zaključak ukazuju činjenice da su odmah po dolasku u kafić “Tref” u Bijeljini pitali konobara da li poznaje nekog bogatog Muslimana, a prilikom dolaska u kuću porodice Avdić istu detaljno pregledali tražeći zlato i novac. Po izlasku iz kuće porodice Avdić, otišli su do kuće Srпкиnje Dose Todorović, invalida, kojoj su oduzeli zlato, novac i putničko vozilo. Smatra da su izvršenjem krivičnog dela kod oštećenih, posebno Hajrete i Nizame Avdić, nastupile velike duševne patnje čije posledice i danas osećaju, pa stoga predlaže sudu da optuženima izrekne kazne zatvora u maksimalnom trajanju.

Završna reč branioca optuženog Dragana Jovića

Branilac optuženog Dragana Jovića istakao je da tokom postupka nije na pouzdan način utvrđeno na koji način je njegov branjenik ubio oštećenog Ramu Avdića, jer je prilikom uviđaja načinjen niz propusta. Zbog toga ostaje otvoreno pitanje da li je do ispaljivanja hica koji je ubio Ramu došlo slučajno, kako to njegov branjenik tvrdi, ili onako kako to navode svedoci. U ovakvoj situaciji predlaže da sud, donoseći presudu u odnosu na njegovog branjenika, primeni institut “in dubio pro reo”. Takođe smatra da tokom postupka nije dokazano da je njegov branjenik učestvovao u silovanju oštećenih Hajrete i Nizame Avdić, jer to nisu navele ni oštećene, dok drugi svedoci navode da je njegov branjenik za vreme boravka u kući Avdića svo vreme bio sa oštećenim Ramom, pa objektivno i nije mogao da ih siluje. Predlaže sudu da prilikom odmeravanja kazne njegovom branjeniku, kao olakšavajuće okolnosti ceni njegovo priznanje i izraženo kajanje, a takođe predlaže i ukidanje pritvora.

Završna reč branioca optuženog Zorana Đurđevića

U završnoj reči, branilac optuženog Zorana Đurđevića ističe da tokom postupka nije dokazano da je njegov branjenik izvršio krivično delo na način kako mu se preciziranom optužnicom stavlja na teret. Optuženi Đurđević nije učestvovao u silovanju oštećenih Hajrete i Nizame Avdić u njihovoj kući u Bijeljini - samo je, kako i sam priznaje, pokušao da siluje jednu od oštećenih kod mesta zvanog "Ljeljenča". Oспорava veštačenje kojim je utvrđeno da je njegov branjenik bio uračunljiv u vreme izvršenja dela, jer nije uzeto u obzir da se optuženi u to vreme nalazio pod uticajem droge i alkohola, što je u mnogome imalo uticaja na njegovu mogućnost shvatanja značaja dela i upravljanja svojim postupcima. Predlaže sudu da prilikom odmeravanja kazne, kao olakšavajuće okolnosti njegovom branjeniku ceni delimično priznanje dela, iskazano kajanje, činjenicu da je isto izvršio pod uticajem droge i alkohola, protok vremena od izvršenja dela, te činjenicu da je njegov branjenik sada porodičan čovek. Branilac takođe predlaže ukidanje pritvora.

Završna reč branioca optuženog Alena Ristića

U završnoj reči, branilac optuženog Alena Ristića ističe da nema dokaza da je njegov branjenik izvršio krivično delo za koje se tereti. U vreme izvršenja dela, njegov branjenik je imao samo 19 godina, bio je vojnik-dobrovoljac u jedinici čiji je komandant bio optuženi Dragan Jović, čije naredbe zbog mladosti nije smeo da odbije. Nikoga od oštećenih nije opljačkao niti silovao, što je potvrđeno i iskazima oštećenih, jer njegovog branjenika niko ne pominje kao neposrednog izvršioca, dok svedok Danilo Spasojević navodi da je sa njim, ispred kuće porodice Avdić, svo vreme bilo jedno mlađe lice što, imajući u vidu godine ostalih optuženih, nedvosmisleno ukazuje da je to bio njegov branjenik. Stoga predlaže sudu da u odnosu na njegovog branjenika donese odlobadajuću presudu i ukine mu pritvor.